

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונונברג נ' גטפאקג' בע"מ

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת בוסני

המבקש: שי קרונונברג
ע"י ב"כ עו"ד אוהד שמילוביץ ו/או תום שנפ

נגד

המשיבה: גטפאקג' בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד רונית סיטון-זלקינד ו/או מעיין זיו גלנץ

החלטה

לפניי בקשה לאישור תובענה כייצוגית בטענה למשלוח המשיבה דברי פרסומת בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמענים ו/או לאחר משלוח הודעת סירוב, בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1983 (להלן: "חוק התקשורת" או "החוק"); אי מתן אפשרות הסר לנמענים כנדרש בחוק וכן שיגור דברי פרסומת בניגוד לדרישות הצורניות הקבועות בחוק.

רקע ותמצית הטענות

1. המבקש, סטודנט למשפטים פעיל בתחום מיגור תופעם 'הספאס' בישראל ומי שנוהג להגיש תביעות ותובעות ייצוגיות בתחום זה, בין היתר באמצעות באי כוחו בהליך דנן. המבקש פירט 16 תובענות ייצוגיות שהגיש בעניין ספאס. המשיבה טוענת ל-35 הליכים, ובהם 18 בקשות לאישור תובענות ייצוגיות.
2. המשיבה היא חברה פרטית, המפעילה שירות משלוחים בישראל ומציגה עצמה באתר האינטרנט שלה כמי שיש לה למעלה מ-90,000 לקוחות.
3. בבעלות המבקש, כפי שאישר בחקירתו, 8 קווי טלפון ומספר כתובות מייל, ובהם קו הטלפון וכתובת המייל אליהם שוגרו הודעת המשיבה נושא הליך זה.
4. ביום 13.4.2022 נרשם המבקש לאתר האינטרנט של המשיבה. המבקש מילא את פרטיו לרבות מספר טלפון נייד וכתובת מייל, והזמין כלקוח פרטי משלוח משירות המשלוחים של המשיבה. במעמד הרישום לאתר המשיבה אישר המבקש בעמוד ההרשמה את תנאי השימוש של המשיבה על ידי סימון V לצד המילים "תנאי השימוש", ותיעד את מהלך ההרשמה.
5. באותו היום בו נרשם המבקש לאתר המשיבה, קיבל המבקש מהמשיבה לאחר הרשמתו, הודעת מייל לכתובת הדוא"ל שלו. בימים 27.10.2022 ו-3.4.2023 קיבל המבקש הודעות דוא"ל נוספות מהמשיבה. הודעות נוספות נשלחו על ידי המשיבה לקו הטלפון הסלולרי של המבקש בימים 3.3.2025 ו-8.3.2023.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32069-01-24 קרונונברג נ' גטפאקג' בע"מ

6. ביום 3.4.2023, לאחר קבלת הודעת המייל מיום 3.4.2023 מהמשיבה, שלח המבקש למשיבה בקשה להסירו מרשימת התפוצה. הודעת הסירוב נשלחה על ידי המשיב לכתובת הדוא"ל של המשיבה ממנה נשלחה ההודעה.

7. הודעות מייל נוספות נשלחו למבקש ביום 18.4.2023, וביום 11.6.2023.

8. לאחר הרשמת המבקש, שינתה המשיבה את עמוד ההרשמה באתר שלה - כך שבמקום התיבה 'תנאי שימוש' שהמבקש סימן לצדה V, צוינו המילים 'אישור תנאי השימוש וקבלת דיוור'. בין הצדדים התגלעה מחלוקת בשאלה האם השינוי נעשה בחודש נובמבר 2022 כטענת המשיבה, או שמא לאחר הפנייה המקדימה של המבקש בחודש יוני 2023 כטענת המבקש.

9. **המבקש**, המציג עצמו כמי שסולד מדברי פרסומת, טוען כי הודעות המשיבה מהוות 'דבר פרסומת' כמובנו בחוק התקשורת, כי בדרך מתחכמת של משלוח הודעות שירותיות אינפורמטיביות לכאורה מעודדת המשיבה את הנמענים להוציא כספים וכי שיגור ההודעות הטריד אותו וגרם לו תחושות שליליות, כעס ותסכול.

לטענת המבקש במעמד הרישום לאתר המשיבה הוא לא נתן את הסכמתו למשלוח דברי פרסומת ואף לא נדרש לאפשרות זו בתהליך ההרשמה. בסיכומים הוסיף המבקש וטען שהוא לא נדרש לקרוא את תנאי השימוש של המשיבה ולאשר כי הוא מסכים לתוכנם, אלא רק לסמן וי ליד צמד המילים 'תנאי שימוש', וכי עצם שינוי המשיבה את דף הרישום מלמד כי אף לשיטת המשיבה הנרשמים לא נדרשו לאשר הסכמה לדיוור כתנאי להשלמת הרישום לשירותיה.

המבקש טוען שאין בידי המשיבה להסתמך על תנאי הרישום שהציגה ולא מן הנמנע כי המשיבה שינתה את התנאים לאחר פנייתו המקדימה כפי ששינתה את עמוד ההרשמה, וכן שכך או כך אין באישור תנאי השימוש להוות 'הסכמה מפורשת' לדיוור שכלל לא נזכר בעמוד ההרשמה, וכך גם עולה מהסכם הפשרה בעניין ת"צ 30928-10 אלברט נ' וואלט אינטרפרייז ישראל בע"מ (להלן: **"עניין וואלט"**).

10. המבקש טוען עוד כי המשיבה לא ציינה את הדרישות הצורניות הקבועות בחוק התקשורת בהודעות ששיגרה, לרבות מילת הסינון 'פרסומת' וכתובת מייל תקפה לצורך מתן הודעת סירוב; כי בדברי הפרסומת ששוגרו במייל לא אפשרה המשיבה הסרה, ובמסרונים שנשלחו אליו לא אפשרה המשיבה הסרה בהודעה חוזרת באותה דרך שנשלח דבר הפרסומת כנדרש בחוק, אלא באמצעות קישורית הסרה שאינם בהלימה לחוק.

עוד טוען המבקש כי למרות בקשתו ביום 3.4.2023 להסירו מרשימת התפוצה, המשיבה המשיכה ושלחה לו ביום 18.4.2023 דבר פרסומת נוסף במסווה של עדכון שעות פעילות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרוינברג נ' גטפאקג' בע"מ

11. על רקע זה טוען המבקש כי המשיבה הפרה את סעיף 30א חוק התקשורת ואת חוק הגנת הפרטיות, כי המשיבה הפרה חובה חקוקה, התרשלה והתעשרה שלא במשפט, כי התנהלות המשיבה גרמה לו ולשאר חברי הקבוצה נזק ומקימה זכות לתביעה ייצוגית בעילות אלה. המבקש טוען להתקיימות התנאים לאישור התובענה כייצוגית, וכי בנסיבות העניין ההליך מתאים להתברר כתובענה ייצוגית.

'הקבוצה' מוגדרת בבקשת האישור "כל הנמענים אשר קיבלו מהמשיבה, בשבע השנים האחרונות, דברי פרסומת בניגוד להוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, וכתוצאה מכך נגרם להם נזק".

בגדרי התובענה מבוקש צו מניעה וצו עשה להפסקת ההפרות וכן פיצוי למבקש ולחברי הקבוצה בסך של 2,000,000 ₪ (על בסיס הערכה) בגין נזק לא ממוני, על בסיס סך של 100 ₪ לדבר פרסומת ששוגר בדוא"ל וסך של 50 ₪ לכל הודעת מסר והיקף קבוצה מוערך של 20,000 חברים.

12. **המשיבה** דוחה בתשובה לבקשת האישור את טענות המבקש וטוענת כי בקשת האישור עולה כדי שימוש ציני פסול במנגנון התובענה הייצוגית, אשר הפך למכת מדינה שאין לעודד וכך עולה גם מתזכיר חוק תובענות ייצוגיות (תיקון מס' 16), תשפ"ד-2024.

לטענת המשיבה המבקש הוא תובע סדרתי אשר הגיש באמצעות באי כוחו כאן לא פחות מ-35 בקשות לאישור תובענות כייצוגיות משוכפלות ומועתקות אחת מהשנייה, כאשר הוא מחזיק במספר מספרי טלפון ניידים וכתובות מייל באמצעותם כדפוס שיטתי מצטרף המבקש מיוזמתו לבתי עסק מוסר את פרטיו ונרשם לרשימות תפוצה שלהם, אוגר וצובר דברי פרסומת ושולח הודעות סירוב בדרך מתחכמת בניסיון להערים על מערכות בתי העסק ולגרוף כספים לכיסו.

13. המשיבה טוענת כי ההודעות שנשלחו למבקש אינן דבר פרסומת, כי המבקש נתן הסכמה להיכלל ברשימת התפוצה של המשיבה ולא ביקש הסרתו הגם שהייתה לו אפשרות לכך, ולחלופין שמשלוח ההודעות היה כדין על פי החריג שבסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת.

לטענת המשיבה המבקש נרשם מיוזמתו לאתר המשיבה, מסר את פרטיו, אישר את תנאי השימוש באתר בהם הובהר כי הוא נותן את הסכמתו לקבלת דואר שיווקי מהמשיבה ואף הזמין משלוח, כאשר תנאי המשך ביצוע הזמנה לכל נרשם באתר המשיבה הוא אישור תנאי השימוש וכן קבלת דיוור. המבקש הוא לקוח של המשיבה. במעמד ההרשמה ניתן ללקוח לעיין בתנאי השימוש הכתובים בשפה פשוטה ומובנת ואלה כוללים הסכמה לדיוור, וחזקה שהמבקש שהנו סטודנט למשפטים ותובע סדרתי עיין בהם. הוספת המילים 'וקבלת דיוור' לעמוד ההרשמה נעשה למעלה מן הצורך בחודש נובמבר 2022, חודשים ארוכים לפני הפנייה המקדימה של המבקש ושעה שכבר בתנאי השימוש הקיימים הובהר למשתמשי האתר שבצעם ההצטרפות לשירותי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

המשיבה הם מסכימים לדיוור. במועד שינוי עמוד ההרשמה, היו למשיבה כ-3,000 לקוחות פרטיים.

14. המשיבה טוענת שכעניין שבמדיניות היא אינה שולחת הודעות ללקוחות שהודיעו על סירוב להימנות עם רשימת התפוצה, וכי בכל עת ניתנה למבקש הזדמנות להודיע על סירוב להימנות על רשימת התפוצה בדרכים המפורטות בגוף הדיוור ובתנאי השימוש. אלא שהמבקש התעלם מאפשריות ההסרה שעמדו בפניו, בצפייה 'לאגור' דברי פרסומת נוספים לצורך 'ניפוח' תביעה, ורק בחלוף למעלה משנה מהמועד בו נרשם המבקש והצטרף לרשימת התפוצה של המשיבה הודיע המבקש על סירוב. ואולם, במקום להודיע על סירוב בדרך הקלה והאוטומטית באמצעות לחצן ההסרה בגוף הדוא"ל כפי שנעשה על ידי הרוב המוחלט של הנמענים, המבקש בחר בדרך מתחכמת של משלוח טקסט בהודעת דוא"ל חוזרת בסמוך לערב פסח, לתיבה המטופלת באופן ידני בשעות הפעילות של המשיבה ואשר לא נוטרה על ידי המשיבה בזמן אמת בשל הסמיכות לחג ועומס העבודה באותם ימים. לטענת המשיבה רוב הנמענים הוסרו אוטומטית מרשימת התפוצה שלה כאשר ביקשו הסרה באמצעות לחיצה על קישורית 'ההסרה' בגוף ההודעות, ורק 9 נמענים ביקשו הסרה במשלוח טקסט בהודעת דוא"ל חוזרת, והם הוסרו באופן ידני מרשימת התפוצה בזמן אמת.

15. המשיבה טוענת עוד שלא מתקיימים התנאים לאישור התובענה כייצוגית, וכי על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו ולדחות את בקשת האישור.

נטען שלא הוכח נזק למשיב וקבוצה, וכי לכל היותר מדובר בטעות נקודתית אשר אינה מהווה בסיס לתובענה ייצוגית ובמקרה בודד וחד פעמי של מבקש, תובע סדרתי ומיומן המגיש תביעות מרובות בחוסר תום לב כחלק 'מפס ייצור' בניסיון לסחוט כספים. נטען שהמבקש לא הביא, ולו ראשית ראייה, לקיומה של קבוצה החולקת עמו שאלות משותפות של עובדה ומשפט וכי המשיבה נוהגת במדיניות מחמירה בכל הקשור לחוק התקשורת, ומקפידה לשלוח דיוור רק למי שבחר מדעת להתקשר עמה ולא ביקש הסרה. רוב לקוחות המבקשת הם לקוחות עסקיים העושים שימוש קבוע (ואף יומיומי) בשירותי המשיבה, והמייל מיום 18.4.2023 בדבר שינוי בשעות הפעילות נשלח ל-313 נמענים בלבד (כולל המבקש) שאף אחד מהם לא ביקש להסירו מרשימת התפוצה.

16. המשיבה טוענת עוד שמדובר בזוטי דברים, לחוסר תום לב ושיהוי מאיין מצד המבקש בבקשת ההסרה ובפנייתו אליה וכן שאין הצדקה לניהול תובענה ייצוגית גם משזו מיצתה את עצמה כאשר המשיבה עדכנה את אתר הרישום שלה חודשים ארוכים לפני פניית המבקש, באופן שלקוחותיה נדרשים לאשר במהלך הצטרפותם לשירותי המשיבה גם קבלת דיוור והוסיפה להודעות הדוא"ל שהיא שולחת ללקוחות את המילים 'להסרה בדוא"ל' לפני כתובת הדוא"ל שהופיעה גם בהודעות הדוא"ל שנשלחו למבקש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

17. בסיכומים הוסיפה המשיבה וטענה לחוסר תום לב של המבקש בעמידתו הדווקנית על ההליך, שעה שדחה הצעה שהציעה (לטענתה ברוח מתווה בית המשפט) וכללה מינוי בודק על חשבון המשיבה והסמכת בית המשפט להכריע בפן הכספי. המשיבה טוענת כי היא מסכימה גם עתה למתווה שהציעה, וכי בשים לב למועד שינוי עמוד ההרשמה שלה בחודש נובמבר 2022 והיקף חברי הקבוצה והפיצוי הנמוך העשוי לכל היותר להיקבע, אין הצדקה לניהול תביעה ייצוגית.

18. **המבקש** בתגובה לתשובה חוזר על טענותיו, דוחה את טענות המשיבה לקיומה של הסכמה של המבקש לדיוור ואת הטענה החלופית לתחולת החריג הקבוע בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת וטוען שיש לתמוה על טענות המשיבה כאשר בתביעה שהוגשה נגד חברת 'לוטוסנד' שבבעלות מנכ"ל המשיבה (והמצהיר מטעמה) ניתן בשנת 2018 פסק דין בו נקבע שאין בהפניה לתקנון ללמד על הסכמה לדיוור).

19. בדיון בבקשת האישור נחקרו המבקש והמצהיר מטעם המשיבה, מר ניר בנגל, מנכ"ל המשיבה. לאחר הטמעת תמליל פרוטוקול הדיון, הגישו הצדדים סיכומים בכתב.

דיון והכרעה

20. בקשה לאישור תובענה כייצוגית היא הליך מקדמי, במסגרתו נדרש בית המשפט להכריע בשאלה האם יש מקום לדון בתובענה שהובאה לפתחו במסגרת ההליך של תובענה ייצוגית. לשם כך יש לבחון קיומה של עילת תביעה אישית למבקש הנמנית על העילות המצוינות בתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות; האם התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה וקיימת אפשרות סבירה שהשאלות המשותפות יוכרעו לטובת הקבוצה; כי התובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכריע במחלוקת; וכן קיומו של ייצוג הולם ובתום לב של כלל חברי הקבוצה.

בשלב זה של בקשת האישור די שהמבקש יראה שקיימת אפשרות סבירה שהשאלות השנויות במחלוקת יוכרעו לטובת הקבוצה (ראו; ת"צ (מרכז) 18220-12-22 **דוד שחר נ' בוקר טוב ישראל** בע"מ פסקה 12 (נבו, 27.3.2025) וההפניות שם) (להלן: "**עניין שחר**"). עם זאת שומה על בית המשפט לבחון בזהירות בקשה לאישור תובענה ייצוגית, להיעתר לבקשת האישור רק במקרים בהם מתקיימים כל התנאים הקבועים בחוק תובענות ייצוגיות ולהדוף תביעות סרק או כאלה שאינן ראויות להתברר במסגרת תובענה ייצוגית (ראו; ת"צ (מרכז) 1380-02-22 **שמילוביץ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ**, פסקה 10 (נבו, 25.2.2024) (להלן: "**עניין שמילוביץ**").

בענייננו, כפי שאפרט, אני סבורה כי התובענה ראויה להתברר כתובענה ייצוגית ויש לאשר את ניהול התובענה כייצוגית;

עילת התביעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

21. סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת אוסר על "מפרסם" לשלוח "דבר פרסומת" בדואר אלקטרוני או ב"הודעת מסר קצר", בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש ובכתב של הנמען, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת (כפוף לחריג שבסעיף 30א(ג) לחוק).

תכלית סעיף 30א' לחוק התקשורת, כפי שנקבע בפסק הדין המנחה בעניין רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (נבו, 4.8.2014) (להלן: "עניין חזני"), היא מיגור תופעת משלוח "דואר זבל" (ספאם), המהווה מטריד ציבורי לאור השלכותיה השליליות והנזק המצרפי הנגרם לציבור.

22. עניינו בא בגדרו של פרט 12 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות הקובע בין רשימת התביעות שניתן להגיש בהן בקשה לאישור תובענה ייצוגית "תביעה נגד מפרסם כהגדרתו בסעיף 30א' לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, בעילה לפי הסעיף האמור". גדר המחלוקת הוא בשאלות הבאות: האם ההודעות נושא בקשת האישור עונות על ההגדרה של 'דבר פרסומת' כמובנו בחוק התקשורת; האם ניתנה הסכמת המבקש למשלוח דברי הפרסומת, ולחלופין האם מתקיימים התנאים לחריג הקבוע בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת; האם המשיבה אפשרה לנמענים להסיר את עצמם מרשימת התפוצה שלה בהתאם להוראות החוק; האם נשלחו הודעות פרסומת לאחר בקשת ההסרה; האם המבקש הוכיח קבוצה ונזק כתוצאה מהנהלות המשיבה; והאם התובענה ראויה להתברר כתובענה ייצוגית.

דבר פרסומת

23. סעיף 30א(א)(1) לחוק התקשורת מגדיר 'דבר פרסומת' כ"מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך זו או אחרת";

הגדרת המונח "דבר פרסומת", כפי שפורשה על ידי פסיקת בית המשפט העליון בהתאם לתכלית החוק ולמטרותיו, היא הגדרה רחבה, הכוללת מסרים שנועדו למשוך את הנמען להתקשר עם המפרסם, או עם כל גורם שמסרים אלה נועדו לקדם את עסקי המפרסם, בין באופן ישיר ובין באופן עקיף (ראו; ת"צ (מחוזי-חי) 16-08-14022 גלסברג נ' מידע וכנסים בע"מ, פסקה 27 (נבו, 10.12.2019)). מקום בו מדובר בהודעה הנשלחת בתפוצה מסחרית במטרה לגרום לנמענים להוציא כספים או להתקשר עם המפרסם, גם אם בעקיפין, עמדת הפסיקה היא שמדובר ב'דבר פרסומת' (ראו; רע"א 4704/20 בן עמי נ' FACEBOOK IRELAND LTD, פסקה 11 (נבו, 9.2.2021) (להלן: "עניין בן עמי")); רע"א 4806/17 פסגות בית השקעה בע"מ נ' גלסברג, פסקה 5 (נבו, 25.10.2017)).

24. בעניינו קיימת אפשרות סבירה שהודעות הדוא"ל שהמשיבה שלחה למבקש ביום 27.10.2022 וביום 3.4.2023 וכן שתי הודעות המסר שנשלחו למבקש בימים 3.3.2023 ו-8.3.2023, הן דבר פרסומת כהגדרתו בחוק התקשורת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

25. הגם שלכאורה ההודעות מתאריכים 27.10.2022, 3.4.2023 ושתי הודעות המסר מחודש מרץ 23 פונות למבקש באופן 'אישי' תוך ציון שמו, ניסוחן כללי, אחיד ובלתי מסוים המלמד על תפוצה מסחרית, במטרה לגרום לנמענים לבצע משלוחים באמצעות המשיבה ולהוציא כספים.

את טענת המשיבה כי ההודעות הדוא"ל מתאריך 27.10.2022 ומתאריך 3.4.2023 הן הודעות עדכון תפעוליות בעניין שעות הפעילות של המשיבה, יש קושי לקבל. לצד ההודעה מיום 27.10.2022 כי ביום הבחירות שירות המשלוחים של המשיבה לא יהיה זמין וההודעה מיום 3.4.2023 על שעות הפעילות של המשיבה בפסח, הודעות אלה מתמרצות את הנמען להזמין את שירותי המשיבה תוך הוספת אפשרות הזמנה במסגרתה במילים "אני רוצה להזמין משלוח". עדותו של המבקש כאשר נשאל מדוע פנה בבקשה להסרה רק בחודש אפריל 2023 "רק בסוף אחרי שראיתי ממש פרסומות, ממש חדות" (עמ' 29 שו' 3) אין בה לגרוע מכך שההודעה מיום 27.10.2022, כאפשרות סבירה, מהווה דבר פרסומת. המבקש אף הבהיר בחקירתו כי ההודעה מיום 27.10.22 פגעה בו. ההודעה מיום 3.4.2023 היא דבר פרסומת מובהק. בחקירתו אישר מר בנגל, המצהיר מטעם המשיבה, כי הודעה זו היא דבר פרסומת (עמ' 45 שו' 13-9). (ההפניות הן לפרוטוקול שהוטמע על פי ההחלטה מתאריך 19.5.2025).

תכנן של הודעות המסר מיום 3.3.2023 ומיום 8.3.2023 מלמד כי מדובר ב'דבר פרסומת', כמובנו בחוק התקשורת. כך גם אישר מר בנגל מטעם המשיבה בחקירתו (עמ' 44 שו' 32-28).

26. ההודעה בדוא"ל מיום 13.4.2022, על פי מבחני הפסיקה, אינה דבר פרסומת כמשמעותו בחוק. ההודעה שוגרה למבקש סמוך לאחר הרשמתו וניתן לראות בה אישור וברכות על הצטרפות המבקש לשירותי המשיבה. המבקש אף לא כלל הודעה זו ברשימת ההודעות 'המפרות' להן טען במכתב הפנייה המוקדמת למשיבה, ובחקירתו הבהיר ביחס להודעה זו "אם הייתה רק זאת, אולי אני לא הייתי עושה עם זה כלום..." (עמ' 27 שו' 6).

27. הודעת הדוא"ל מתאריך 18.4.2023, לאחר הודעת הסירוב של המבקש, היא הודעה אינפורמטיבית בלבד המפרטת את שעות הפעילות של המשיבה ביום הזיכרון ויום העצמאות. המבקש לא הוכיח אינטרס מסחרי של המשיבה במשלוח ההודעה, ועל פי תוכן ההודעה יש קושי לראות בה דבר פרסומת כמובנו בחוק. זאת, גם אם מדובר בלקוח פרטי מזדמן שעשה פעם אחת שימוש בשירותי המשיבה, כטענת המבקש. כך גם הודעת העדכון מתאריך 11.6.2023 ביחס לאופן ביטול שליחויות. לאבחנה שמבקש המבקש בסיכומים לעשות בין שתי ההודעות, לא מצאתי ביסוס. הודעות אלה, גם לא נכללו בפנייה המוקדמת של המבקש למשיבה מיום 19.6.2023.

האם ניתנה הסכמה למשלוח דברי הפרסומת?

28. סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת מחייב קיומה של הסכמה בכתב ומראש למשלוח דברי פרסומת. בפסיקה נקבע כי מקום שהנמען מצהיר כי למיטב ידיעתו הוא לא נתן הסכמה למשלוח דברי הפרסומת, עוברת חובת הראייה לקיומה של הסכמה אל כתפי המפרסם - הנתבע (ראו; עניין בן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

עמי, פסקה 13). בעוד שהמבקש היה עקבי בתצהירו ובחקירתו הנגדית שהוא לא נתן הסכמה להיכלל ברשימת הדיוור של המשיבה, המשיבה, עליה מוטל הנטל להוכיח הסכמה זו, לא סתרה זאת ולא עמדה בנטל המוטל עליה להוכחת הסכמה של המבקש לדיוור.

29. העובדה שהמבקש נרשם מיוזמתו לאתר המשיבה, מסר את פרטיו ואף הזמין שליחות באמצעות המשיבה, אין לראות בה הסכמה לקבלת דברי פרסומת.

30. בעמוד ההרשמה של המבקש באתר האינטרנט של המשיבה לא צוינה האפשרות למשלוח דברי פרסומת, ולא התבקשה הסכמת המבקש לכך. כל שצוין היה 'תנאי שימוש', אותם אישר המבקש באמצעות סימון V. העובדה כי לאחר שהמבקש נרשם שינתה המשיבה את עמוד ההרשמה, כך שבמקום סימון 'תנאי שימוש' צוין 'אישור תנאי השימוש וקבלת דיוור', מחזקת את המסקנה כי בתהליך ההרשמה לא התבקש המבקש באופן מפורש לאשר הסכמה להיכלל ברשימת התפוצה של המשיבה.

ניסיון המשיבה להציג במענה לפנייה המוקדמת של המבקש את עמוד ההרשמה המתוקן כמסמך ההרשמה של המבקש, פסול. מר בנגל אישר בחקירתו כי במועד הרשמת המבקש עמוד ההרשמה המתוקן לא היה (עמ' 45 שו' 23-26).

31. בסעיף 1.2 לתנאי השימוש של המשיבה "עדכון אחרון: 26.12.2017" צוין: "תקנון זה כולל את תנאי השימוש היוצרים את ההסכם המשפטי בינך ובין גטפאקג' ותיאור השירותים. רישום באתר ו/או באפליקציה, הורדת האפליקציה ו/או השימוש באפליקציה או באתר הינם בגדר אישור להסכמתך לתנאים המפורטים בתקנון וליתר התנאים המופיעים או שיופיעו בפלטפורמה מעת לעת (להלן-תנאי השימוש)";

בסעיף 1.3 לתנאי השימוש צוין: "תקנון זה יוצר הסכם משפטי מחייב בינך לבין האתר בהתייחס לכל שימוש שיעשה על ידך בפלטפורמה ובשירותים. אם אינך מסכים לאילו מהתנאי השימוש, הנך מתבקש להימנע מלעשות כל שימוש בפלטפורמה ולהסיר את האפליקציה ממכשירך";

בסעיף 11.6 לתנאי השימוש, תחת הכותרת המודגשת "מדיניות פרטיות" צוין: "גטפאקג' רשאית להשתמש במידע האישי שמסרת על מנת ליצור איתך קשר בעת הצורך באמצעות דואר אלקטרוני ו/או מסרונים לפי הפרטים שמסרת בעת הרישום בקשר לשימושך באתר ו/או באפליקציה, ו/או לשלוח אליך מדי פעם מסרים, ובהם עדכונים על מבצעים שונים באפליקציה, חידושים בשירותים הניתנים ו/או במוצרים המוצעים, שוברי הנחה, הודעות ו/או פרסומות שונות, שאנו חושבים שאתה עשוי למצוא בהם עניין ('דברי פרסומת'). כמו גם המשך השימוש שלך באפליקציה ו/או בחשבון והסכמת לכללי מדיניות זו מהווה הסכמה לקבלת דבר פרסומת בהתאם להוראות הדין... שים לב כי, בכפוף להוראות הדין, תוכל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

בכל עת לבחור לחדול מלקבל הודעות דברי פרסומת כאמור ע"י מחיקת פרטיך מרשימת הדיוור של האפליקציה ו/או האתר. זאת באמצעות משלוח בקשת הסרה מרשימת הדיוור בפרוצדורה שקיימת בפלטפורמה".

32. טענת המבקש כי תנאי שימוש אלה שונו לאחר הפנייה המוקדמת שלו למשיבה, נטענת בעלמא ללא תימוכין. המבקש אף אישר בחקירתו כי לא בדק את תנאי השימוש, עובר לפנייה המוקדמת. בחקירתו אישר מר בנגל כי מדי פעם נעשו שינויים בתנאי השימוש, אולם הבהיר כי לא היו שינויים ותוספות בעניין הדיוור (עמ' 50 שו' 31-20 ועמ' 51 שו' 16-15). המבקש לא סתר זאת.

33. טענת המבקש בסיכומים כי הוא לא נדרש 'לפתוח' את הקישור לתנאי השימוש של המשיבה בעת הרשמתו וכי אישורו אינו אישור לתוכן התנאים, היא טענה חדשה שלא נזכרה בבקשת האישור ובתגובה לתשובה ולא אדרש לה.

34. עם זאת בהפניית המשיבה לתנאי השימוש, אין להועיל למשיבה. טענת המשיבה כי המבקש הסכים לקבלת דברי פרסומת באישורו בעמוד ההרשמה V לצד המילים 'תנאי השימוש', היא טענה מוקשית שלא ניתן לקבל. **בעניין שחר** (פסקאות 24-25) נקבע כי לא ניתן לראות בהפניה לתקנון הכולל בין תנאיו הסכמה לקבלת דברי פרסומת, את ההסכמה המפורשת מראש ובכתב הנדרש בסעיף 30א(ב) לחוק התקשורת. זו גם גישתי. ביתר שאת במקרה זה כאשר בעמוד ההרשמה של המבקש צוין רק 'תנאי שימוש' וטרם הוספו המילים "אישור תנאי השימוש וקבלת דיוור".

35. חקירתו של מר בנגל אף לימדה כי עד למועד תיקון עמוד ההרשמה והוספת המילים "אישור תנאי השימוש וקבלת דיוור", כל מי שנרשם לאתר המשיבה קיבל אוטומטית דברי פרסומת בגלל שסימן V לצד המילים 'תנאי שימוש', כאשר הנטל הועבר לכתבי הנרשם להודיע על סירוב. כאשר מר בנגל נשאל האם כל מי שנרשם לאתר של המשיבה קיבל דברי פרסומת אלה כי היה חייב לסמן וי, השיב "נכון, אלא אם הוא הסיר את עצמו לאחר הרישום" (עמ' 47 שו' 18). גישה שאינה בהלימה לחוק ואף עומדת בניגוד לפסק הדין שניתן בשנת 2018, שנים ארוכות לפני המועד בו המבקש נרשם לאתר המשיבה, בתביעה שהוגשה נגד חברה בבעלותו מנכ"ל המשיבה והמצהיר מטעמה מר בנגל בו נקבע שלא ניתן לראות באישור תקנון כהסכמה מפורשת לקבלת דברי פרסומת (ראו; תא"מ (ת"א) 45014-12-15 **אופיר לב נ' לוטוסנד בע"מ** (נבו, 29.3.2018) (להלן: "עניין לוטוסנד").

החריג בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת

36. **סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת**, בהתקיימות תנאיו, מייתר את הדרישה לקבלת הסכמה מראש של הנמען לקבלת דברי פרסומת וקובע כדלקמן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32069-01-24 קרונונברג נ' גטפאקג' בע"מ

"על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

- (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);
- (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
- (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1)".

החריג מחייב קיומם של ארבעה תנאים **מצטברים**: תנאי ראשון כי הנמען מסר את פרטיו מרצונו במהלך התקשרות או משא ומתן להתקשרות עם העוסק השולח; תנאי שני כי ניתנה לנמען הודעה שהפרטים שמסר ישמשו לצורך שיגור דברי הפרסומת; תנאי שלישי כי ניתנה לנמען הזדמנות לסרב להיכלל ברשימת התפוצה והוא לא ניצל זאת; תנאי רביעי כי דבר הפרסומת מתייחס למוצר או שירות דומה לזה שבעניינו מסר הנמען את פרטיו. הנטל להוכיח התקיימות כל התנאים האלה מוטל על המפרסם (ראו; ע"א 534/17 לפיד נ' סלקום (נבו, 6.3.2019) (להלן: "עניין לפיד"); "עניין בן עמי").

37. בעניינו התנאי הראשון והרביעי מתקיימים, אולם לא מצאתי כי המשיבה עומדת בנטל המוטל עליה להוכיח כי מתקיים התנאי השני לחריג המחייב מתן הודעה לנמען שבכוונת המשיבה לכלול אותו ברשימת התפוצה שלה.

הגם ששאלה זו טרם הוכרעה, בהקשר זה אני מאמצת את גישת בית המשפט המחוזי בעניין שחר (על טעמיה) ולפיה לא ניתן לראות באישור תקנון על דרך ההפניה, כאשר התקנון אינו פתוח בפני הלקוח (גם אם ביכולתו לפתוח אותו) ואין בהפניה רמז לכך שהתקנון מתייחס לשליחת דברי פרסומת, משום הודעת היידוע כנדרש בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת, וכי פעולה זו אינה מגשימה את תכלית היידוע (פסקה 21). כך גם בעניינו, כאשר בעמוד ההרשמה של המבקש לא התבקש לאשר את תוכן תנאי השימוש באתר ולא צוין כי תנאי השימוש מתייחסים לעשיית שימוש בפרטי המבקש למשלוח דברי פרסומת (לאותה גישה ראו גם ת"צ (ת"א) 16620-09-19 בן פורת נ' רדיו ללא הפסקה (ניהול 2008) בע"מ, פסקה 38 (נבו, 20.12.2020)).

38. פסקי הדין אליהם מפנה המשיבה בעניין, יפים לנסיבותיהם השונות מעניינו. בעניין שמילוביץ הכיר בית המשפט במסמך שהבנק שיגר ללקוחותיו המיידע אותם אודות משלוח דברי פרסומת כממלא את חובת היידוע משנקבע כי הודעת העדכון נשלחה ללקוחות באותו האופן בו ביקשו הלקוחות לקבל הודעות מהבנק וכאשר כשלצדה (שלא כמו במקרה זה) ביצע הבנק פרסומים בעניין גם בסניפי הבנק, באתר הבנק ובעיתונות; בעניין ת"צ (מחוזי-ת"א) 64880-02-18 הראל נ' פאנקו גרופה בע"מ (נבו, 25.7.2021) הכיר בית המשפט באישור הסכם מקוון כמקיים את חובת היידוע, בשל כך שהמשיבה הודיעה במסמך ההרשמה עצמו על כוונתה לשלוח דברי פרסומת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32069-01-24 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

(שלא כמו בענייננו); **בעניין בן עמי** דובר בהודעות שנשלחו לנמען בכובעו כלקוח אשר התקשר עם המשיבה לשם קידום תכנים בתשלום וקיבל הודעות בכובעו זה, ולא כמשתמש מן המניין בשירותי המשיבה, ולגביו נקבע כי מתקיימת חובת הידוע כאשר לא ניתן לעשות שימוש בשירותי הקידום הממומן של פייסבוק ללא מתן הסכמה לתנאיו של שירות זה הכוללים הודעה שיעשה שימוש בפרטי ההתקשרות של הלקוח לשם משלוח דברי פרסומת. נסיבות השונות מענייננו.

39. הפניית המשיבה להליכים אחרים שהגיש המבקש בניסיון ללמד כי המבקש נוהג לקרוא את תנאי השימוש ולקיומה של ידיעה בפועל אודות תוכן תנאי השימוש שלה בשל כך, אין לה מקום ואין בה ללמד על התנהלות המבקש במקרה זה. המבקש העיד שהוא לא עיין בתנאי השימוש והבהיר שלא תמיד הוא מעיין בתנאי השימוש, וכי במקרה זה המשלוח היה דחוף לו והוא לא סבר שהיה עליו לקרוא את 11 עמודי תנאי השימוש של המשיבה. גם אם תשובתו של המבקש, תובע סדרתי בתחום, מעלה חוסר נוחות, לא ניתן לשלול כאפשרות סבירה שמי שנרשם לאתר של עוסק אינו מעיין בתנאי השימוש/התקנון אליו הוא מופנה. כך גם נקבע **בעניין שחר**.

40. משהתנאים של סעיף 30א(ג) לחוק הם תנאים מצטברים, המסקנה היא שקיימת אפשרות סבירה לכך שייקבע כי המשיבה הפרה את סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת וכי אין בידיה להיבנות מהחריג שבסעיף 30א(ג) לחוק גם מבלי להידרש לבחינת התנאי השלישי.

41. התנאי השלישי בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת מחייב הוכחת העוסק שניתנה ללקוח אפשרות לסרב להיכלל ברשימת התפוצה לפני משלוח דברי הפרסומת, והוא לא ניצל זאת (**עניין לפיד**, פסקה 29-26). בהקשר זה העוסק אינו חייב לאפשר שליחת הודעת סירוב בדרכים שעליו לאפשר שליחת הודעה כזו לאחר קבלת דברי פרסומת בהתאם לסעיף 30א(ד) לחוק, אולם עליו להציע דרך נוחה וסבירה למסירת הודעת סירוב (ראו **עניין שחר** פסקה 26; ת"צ (מרכז) 32280-09-22 **פריפלד נ' מקס סטוק בע"מ**, פסקה 40 (נבו 23.9.2024)).

לגבי ההודעה מתאריך 27.10.2022, המהווה את דבר הפרסומת הראשון, המשיבה לא הצביעה על דרך סבירה שעמדה בפני המבקש על מנת למסור הודעת סירוב לפני שקיבל את דבר פרסומת. כך גם לגבי הודעת המסר הראשונה מתאריך 3.8.2023.

אפשרות להסרה - סעיף 30א(ד)(1)

42. בעוד שהמבקש טוען כי לא ניתנה לא אפשרות למשלוח הודעת סירוב כנדרש בחוק, טוענת המשיבה כי בהודעות צוינה אפשרות הנמען להסרה, אך המבקש לא ניצל את ההזדמנות הנאותה שניתנה לו לסרב לקבל דברי פרסומת ובחר בכוונת מכוון לאגור הודעות כדי לנפח את תביעתו והוא הודיע על הסרה למעלה משנה לאחר שנרשם לאתר המשיבה, וזאת בדרך מתחכמת שלא אפשר למערכות המשיבה לנטר את ההודעה בזמן אמת.

43. סעיף 30א(ד)(1) קובע: "**הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע על סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונונברג נ' גטפאקג' בע"מ

סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה – הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט עלות משלוח ההודעה; הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען."

סעיף 30א(ה)(ג)(1) לחוק מחייב את המפרסם לציין בדבר הפרסומת גם את "זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית למשלוח הודעה כאמור שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין..." (ההדגשות אינן במקור-א.ב).

44. בהודעות הדוא"ל מתאריך 27.10.22 ו-3.4.2023 צוין בתחתית ההודעה להסרה I לדווח ספאם

ומתחת *GetPackage LTD InforUMobile 23* Hachsharat Hayishuv *Rishon LeZion *077-6705444 מערכת רב ערוצית לקשר עם הלקוח. לפני משלוח ההודעה הראשונה, לא נמסרו למבקש אפשרויות אלה. הגם שאפשרויות דרכי ההסרה של הודעות אלה לא צוינה כתובת הדוא"ל של המשיבה ממנה שוגרו ההודעות כנדרש בסעיף 30א(ד)(1) לחוק, יש קושי לקבוע כי המשיבה לא אפשרה דרך פשוטה וסבירה למשלוח הודעת סירוב בדרכי ההסרה שציינה במובנו של התנאי השלישי שבסעיף 30א(ג) לחוק. כבר נפסק שאת את הברירה הניתנת לנמען על פי סעיף 30א(ד)(1) לחוק אם לשלוח את הודעות הסירוב בכתב או באופן שבו קיבל את ההודעות, על הנמען, ככל זכות משפטית, להפעיל בתום לב (ראו עניין בן עמי, פסקה 23). עם זאת, אפשרויות הסרה אלה לא צוינו בפני המבקש קודם למשלוח דבר הפרסומת הראשון בדוא"ל בתאריך 27.10.2022.

45. לגבי דברי הפרסומת שנשלחו למבקש בחודש מרץ 2023 בהודעת מסר, אפשרות ההסרה שצוינה בהן הייתה באמצעות לחיצה על קישור (<https://15k.me/UnNKeIHDx1>) וזו צוינה לאחר משלוח דבר הפרסומת הראשון במסרון. לגבי אפשרות הסרה באמצעות קישורית קובעת הפסיקה כי דרך זו של הסרה עלולה להפיץ וירוס וגרום לאובדן של מידע יקר ערך, לעלויות הכרוכות בניסיון לשקמו ולעגמת נפש (ראו; עניין חזני פסקה 2) וכי גם אם דרך הסרה זו נחזית לעיתים כיעילה יותר, היא אינה בין הדרכים המנויות בחוק למשלוח הודעת סירוב ואין לחייב את הנמען בלחיצה על קישור הנשלח אליו, אף אם זה נשלח ממקור מוכר (ראו; ע"א 16321-03-20 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ, פסקה 51 (נבו, 20.9.2020)). בפרט כאשר מדובר בדבר פרסומת שנשלח במסרון, שלנוכח הוראת סעיף 30א(ד) המחייבת מתן אפשרות לשלוח הודעת סירוב בדרך בה נשלח דבר הפרסומת, היה על המשיבה לאפשר הסרה במסרון (ראו; עניין שחר פסקאות 22, 28-29).

46. מר בנגל טען לראשונה בחקירתו "היום אפשר להסיר, אדם יכול להסיר את עצמו בלינק, בהשב באותה פלטפורמה" (עמ' 54 שו' 5-2) וכי את הודעת המסר ניתן כיום להסיר באמצעות משלוח המילה 'הסר'. הטענה ביחס לאפשרות ההסרה הנטענת בהודעות מסר לא נטענה בתשובה לבקשת האישור ובתצהירו של מר בנגל. כמוה כעדות כבושה, ולא ניתן להידרש לה. המשיבה גם לא הציגה לכך בדל של תימוכין לכך.

47. מכאן שקיימת אפשרות סבירה שייקבע כי המשיבה הפרה את סעיף 30א(ד) לחוק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונונברג נ' גטפאקג' בע"מ

הדרישות הצורניות - סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת

48. סעיף 30א(ה)(1) לחוק מחייב את המפרסם המשגר דבר פרסומת לציין את המילה 'פרסומת' בתחילת דבר הפרסומת, ולגבי דבר פרסומת המשוגר במייל גם את שם המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו ואת זכותו של הנמען להסרה. לגבי דבר פרסומת המשוגר באמצעות הודעת מסר, נקבע בסעיף 30א(ה)(2) כי די בציון השם ודרכי יצירת הקשר עם המפרסם לצורך מתן הודעת סירוב.

49. ישנה אפשרות סבירה שייקבע במקרה זה שהמשיבה הפרה חלק מהדרישות הצורניות הקבועות בסעיף 30(ה) לחוק התקשורת. באף אחת מההודעות המהוות דבר פרסומת לא צוינה המילה 'פרסומת', בהודעות שנשלחו בדוא"ל לא צוינה הסרה באמצעות דוא"ל באופן בו נשלחו ההודעות, ואפשרות ההסרה שצוינה בהודעות המסר אינה בהלימה לנדרש בחוק.

50. תכלית הדרישה לציין את המילה 'פרסומת' בדברי פרסומת, כפי שנקבע בעניין ת"צ (מחוזי מרכז) 11-07-36086 **חריט נ' ידיעות אחרונות**, פסקות 33-34 (נבו, 19.9.2012) (להלן: **עניין חריט**) היא לאפשר סיווג מהיר ופשוט של דברי פרסומת על ידי הנמען כדי שיהיה בידו להסיר את דבר פרסומת מבלי לעיין בתוכנה, גם כשדבר הפרסומת נשלח ממקור שכלל הוא היה מעוניין לקבל דברי פרסום מטעמו. גם אם כטענת המשיבה מדובר בהפרות קלת ערך שספק אם כשלעצמן גרמו לנזק ואם הן מצדיקות ניהול הליך ייצוגי, התכלית היא הרתעה. משנמצא כי ישנה אפשרות סבירה שייקבע כי עצם משלוח דברי הפרסומת לא הייתה כדין, יש מקום לברר גם טענות להפרות אלה (ראו; **עניין שחר**, פסקה 30; עניין ת"צ (מחוזי ח') 19-10-57094 **חן רווה נ.ש. שסטוביץ בע"מ** (נבו, 18.8.2020) (להלן: **"עניין שסטוביץ"**)).

הטענה למשלוח דבר פרסומת לאחר הודעת ההסרה

51. אין חולק כי ביום 3.4.2023 שלח המבקש הודעת סירוב למשיבה, באמצעות כתובת הדוא"ל ממנו ששוגר לו דבר הפרסומת מתאריך 3.4.2023 וכן שביום 13.4.2023 שלחה המשיבה למבקש הודעת דוא"ל נוספת.

משלא מצאתי שההודעה מתאריך 13.4.2023 מהווה דבר פרסומת כמובנו בחוק, אין מקום לאשר תביעה ייצוגית בטענת המבקש כי המשיבה שלחה לו דבר פרסומת לאחר הודעת ההסרה.

עילות תביעה נוספות

52. בבקשת האישור מבוקש לאשר את התובענה כייצוגית גם בעילות נוספות - הפרת חוק הגנת הפרטיות בשל פגיעה בפרטיות, הפרת חובה חקוקה, רשלנות ועשיית עושר ולא במשפט. לא מצאתי לאשר את בקשת האישור בעילות נוספות אלה.

מקום בו קיימת עילה ייחודית בעניין משלוח דברי פרסומת, ספק אם יש הצדקה לבחון עילות נוספות (ע"א 2112/17 **אחיאסף גריט נ' נטוויז'ן בע"מ**, פסקה 51 (נבו, 2.9.2018)). בענייני לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

מצאתי טעם לאשר עילות אלה. העילות הנוספות אינן נזכרות בתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, והמבקש לא הצביע על יתרון מיוחד לו ולקבוצה מאישור התובענה כייצוגית בעילות התביעה הנוספות. את עיקר טענותיו מייחד המבקש בבקשת האישור ובסיכומים להפרת חוק התקשרות, ולא פירט כדבעי בסיכומים את העילות הנוספות.

בעניין שחר (פסקה 31) נקבע כי בהתחשב בכך שישנה עילה ייעודית לשליחת "ספאם", אין הצדקה לבחון האם ניתן לדחוק את המקרה גם לעילות אחרות וכן שאין בכך שעילות התביעה הנוספות נטענו במסגרת בקשת האישור, לפטור את המבקש מלחזור ולהידרש להן במסגרת הסיכומים, וכי גם מטעם זה אין להידרש לעילות הנוספות ולבחון את אישורן במסגרת התובענה הייצוגית. לגישה דומה ראו גם; רע"א 4159/21 **חברת פרטנר תקשורת בע"מ נ' יוני כרמי**, פסקה 31 (נבו, 29.5.2023); ת"צ (מחוזי- ת"א) 16494-12-20 **מאיר יזדי נ' הפועל תל אביב אחזקות בע"מ** (נבו, 21.1.2024) (להלן: "עניין יזדי").

נזק, קבוצה ושאלות משותפות של עובדה ומשפט

53. המשיבה טוענת שלא נגרם למבקש נזק, כי הנזק לו טוען המבקש מופרז ומדובר בזוטי דברים שאינם ראויים להתברר בתובענה ייצוגית וכן שהמבקש לא הוכיח קיומה של קבוצה שנגרם לה נזק. עוד טוענת המשיבה כי הקבוצה הוגדרה בבקשת האישור באופן רחב מדי, ללא אבחנה בין לקוחות עסקיים המזמינים דרך קבע את שירותי המשיבה ובין לקוחות פרטיים ומזדמנים כמו המבקש.

54. במסגרת תובענה ייצוגית, בהתאם לסעיף 20(ה) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 ניתן לפסוק לטובת מקבלי דברי פרסומת בניגוד לסעיף 30א' לחוק התקשורת פיצוי בגין נזק ממשי בלבד, לרבות נזק שאינו ממוני. בענייננו; אני סבורה כי המבקש עמד ברף הנדרש בשלב זה להוכיח שנגרם לו נזק, קיומה של קבוצה אליה שלחה המשיבה דברי פרסומת שלא בהתאם להוראות חוק התקשורת ושנגרם להם נזק וכן שקיימות שאלות מהותיות משותפות של עובדה ומשפט לחברי הקבוצה וקיימת אפשרות סבירה שיוכרעו לטובתם.

55. הפסיקה הכירה בקיומו של נזק לא ממוני המזכה בפיצוי כתוצאה משיגור דברי פרסומת שלא בהתאם לחוק, דחתה את הטענה שמדובר בזוטי דברים וקבעה שיש לראות בתופעת ה'ספאם' תופעה מטרידה ומזיקה שיש למגר (ראו; עניין חזני).

בעניין רע"א 1621/16 MEGA ADVANCED MATHEMATICAL SYSTEM LTD נ' עו"ד עמית זילברג, פסקה 10 (נבו, 14.6.2016) (להלן "עניין מוגה") נקבעו הדברים הבאים:

"ענייננו הרואות כי הנזק הרב שנגרם כתוצאה משיגור המוני של דברי פרסומת למי שאינם מעוניינים בכך הוא זה שהביא את המחוקק לאסור זאת בחוק ולקבוע כי מדובר בעוולה נזיקית, המקימה גם עילה להגשת תובענה ייצוגית ... יש לדחות, אפוא, את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונונברג נ' גטפאקג' בע"מ

טענת המבקשים כי הנזק שנגרם למי ששוגרו אליהם דברי פרסומת בלא הסכמתם הוא בבחינת "זוטי דברים", משום שטענה זו מתעלמת מהטירדה, הפגיעה בפרטיות ואי הנוחות שהם מנת חלקם של מי שמשוגרים אליהם דברי פרסומת בניגוד לרצונם (וראו לעניין זה עניין גלסברג, בפסקה ח') וכמו כן מן המגמה הברורה בחקיקה ובפסיקה לראות בשיגור דברי פרסומת כאמור תופעה מטרידה ומזיקה שאותה יש למגר. מטעמים אלו יש לקבוע כי די בכך שהוכח על ידי המשיבים ברמה הנדרשת בשלב זה כי אכן שוגרו אליהם דברי פרסומת בניגוד לחוק כדי לבסס אפשרות סבירה שייקבע כי נגרם להם וליתר חברי הקבוצה נזק שיש לפצות עליו ולדחות את הטענות שמעלים המבקשים בהקשר זה".

56. בבקשת האישור טען המבקש דברי הפרסומת הטרידו אותו, גרמו לו לתחושות שליליות, כעס ותסכול וחזר על כך בחקירתו בבית המשפט. גם אם טענת המבקש בחקירתו שלצורך הסרה נדרשים 2-3 דקות שכן נדרש לבחון מה ההודעה ומי שלח אותה ולאחר כתובת להסרה מעוררת תמיהה שעה שהמבקש ידע מי השולח, את טענת המשיבה כי לא הוכח נזק וכי משלוח המבקש הודעת סירוב שנה לאחר שנרשם לאתר המשיבה מלמדת כי המבקש לא הוטרד מקבלת ההודעות, יש קושי לקבל. בפרט כאשר, הודעת הסירוב נשלחה על ידי המבקש באותו היום בו קיבל את דבר הפרסומת השני שנשלח לו בדוא"ל.

57. נוכח דברי בית המשפט העליון בעניין מגה, אין לקבל את הטענה שלא הוכח נזק שנגרם למבקש לצורך דיון בבקשת האישור, יהא היקפו של הנזק אשר יהיה. בשלב בחינת בקשת האישור די בכך שהמבקש הוכיח כאפשרות סבירה שהמשיבה שלחה דבר פרסומת בניגוד לחוק התקשורת, כדי לבסס אפשרות סבירה שייקבע כי למבקש ולחברי הקבוצה נגרם נזק שיש לפצות עליו כאשר טענות המשיבה לעניין הנזק ושיעורו יתבררו בשלב ניהול התובענה הייצוגית (ראו; עניין מגה פסקה 10; עניין שחר פסקה 33; עניין שסטוביץ בע"מ, פסקה 112-113; עניין יזדי פסקה 110)).

לצד זאת יש לזכור כי כאשר הקבוצה כוללת לקוחות של בית עסק שהביעו עניין בשירותיו, מאפיין זה יכול מצדיק התייחסות מקלה יותר וישליך גם על שאלת הנזק וגובה הפיצוי (ראו; עניין שחר פסקה 35 וההפניות שם).

58. סעיף 8(א)(1) לחוק תובענות מחייב את המבקש להוכיח כי "התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה".

תנאי המשנה הראשון מחייב להוכיח שקיימת קבוצת אנשים להם עילת תביעה דומה דיה לעילת התביעה שלו, כאשר בהקשר זה על המבקש להרים את הנטל הראשוני ולהניח בפני בית המשפט תשתית משפטית וראייתית התומכת לכאורה בתביעתו וכי בהתחשב בפערי המידע בין הצדדים להוכיח לכאורה שעניינו אינו מקרה פרטני וחד פעמי, כך שקיימת לכאורה קבוצה של נפגעים שנפגעו בדרך דומה (ראו; רע"א 6182/22 תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בע"מ נ'...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

נחום וינקר, פסקה 19 (נבו, 24.8.2023) וההפניות שם)). תנאי המשנה השני, מחייב קיומו של סיכוי סביר שהשאלות המשותפות יוכרעו לטובת חברי הקבוצה ובהקשר זה נקבע כי בשלב המקדמי של אישור התובענה כייצוגית די בקיומה של "אפשרות סבירה" להכרעה לטובת חברי הקבוצה וכי מקום בו המבקש מגבש תשתית ראשונית לתביעתו ואילו העוסק נמנע מלהפריך תשתית זו ולהציג ראיות סותרות, די בכך על מנת לבסס את סיכויי התביעה בשלב המקדמי של בקשת האישור ולצלוח את הרף הדרוש לאישור התובענה כייצוגית. זאת, כיישום החזקה שבעל דין לא יימנע מלהביא ראיה לטובתו המצויה בחזקתו. (ראו; עניין גרסט פסקה 39)).

59. המבקש הצליח להניח תשתית ראייתית לכאורית מספקת בשלב זה של בקשת האישור לכך שהמשיבה שלחה לקבוצת נמענים דברי פרסומת באופן שאינו עולה בקנה אחד עם דרישות חוק התקשורת וכי בשל כך נגרם להם נזק, וכן שישנה אפשרות סבירה שמדובר בהתנהלות שיטתית מצד המשיבה שיש בה לתמוך בהנחה שקיימת קבוצה לה שאלה משותפת - האם המשיבה הפרה את חוק התקשורת והאם נגרם לחברי הקבוצה נזק בשל כך - וכי קיימת אפשרות סבירה ששאלות אלה יוכרעו לטובת הקבוצה.

60. המבקש הציג תשתית ראייתית מספקת, בשלב זה, לכך שבתקופה בה נרשם לאתר המשיבה לא הייתה לנרשמים אפשרות לתת הסכמה לקבלת דברי פרסומת, כי המשיבה שיגרה דברי פרסומת באופן שאינו עולה בקנה אחד עם דרישות חוק התקשורת וכי בשל כך נגרם להם נזק. המשיבה לא סתרה זאת ולא הציגה בדל של ראיה לתמיכת טענתה למדיניות המקפידה על דרישות החוק. בעמוד ההרשמה לשירותי המשיבה, במועד בו נרשם המבקש, לא הייתה התייחסות לאפשרות שימוש המשיבה בפרטי הנרשמים לצורך משלוח דברי פרסומת. טענת המשיבה לתיקון עמוד ההרשמה על ידי הוספת דרישה לאישור הסכמה לדיוור בחודש נובמבר 2022, נטענת בעלמא. המשיבה לא הציגה כל תימוכין לגבי מועד התיקון לו טענה, הגם שהמצהיר מטעמה אישר בחקירתו שבידו מסמכים והתכתבויות בעניין.

עדוּתו של מר בנגל אף לימדה כי לגישת המשיבה עד למועד בו תוקן עמוד ההרשמה לשירותיה (מועד שלא הוכח על ידי המשיבה) היא שכל מי שנרשם לאתר שלה ואישר את תיבת 'תנאי שימוש', מבלי שצוין כי תנאי השימוש כוללים התייחסות למשלוח הודעות פרסומת, הוחזק על ידי המשיבה כמסכים לדיוור עד שיודיע על סירוב, כשלבדברי מר בנגל עד לתיקון היו למשיבה כ-3000 לקוחות פרטיים.

61. טענת המשיבה כי מדובר בכ-3,000 לקוחות פרטיים מבין כ-90,000 לקוחות המשיבה המצוינים ב פרסומיה, נטענת לא תימוכין. לאבחנה שמבקשת המשיבה לעשות בין לקוחות עסקיים לבין לקוחות פרטיים שלה, אין בשלב זה של בקשת האישור מקום. המשיבה לא טענה, וממילא לא הציגה, שאופן ההרשמה של לקוחות עסקיים שונה מלקוחות פרטיים. עמוד ההרשמה באמצעותו נרשם המבקש לשירותי המשיבה נחזה אחיד לכל סוגי הלקוחות. בחקירתו הבהיר המבקש שאין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונונברג נ' גטפאקג' בע"מ

מקום להבחין בין לקוחות עסקיים ופרטיים עניין הנזק, כשלדבריו "... כל מי שמקבל פרסומת שהוא לא לקבל, הוא מוטריד" (עמ' 31 שו' 32) "... פרסומת למי שלא רומה לקבל, זה מוריד את כולם תאגיד ואדם פרטי" (עמ' 33 שו' 18-16). המשיבה לא הציגה תשתית ראייתית אחרת.

בעניין שחר נקבע, כי גם בהינתן שדברי הפרסומת לא נשלחו לקבוצה אקראית של נמענים אלא לחוג הלקוחות של המשיבה אשר הביעו עניין בשירותיה ומאפיין זה עשוי להשליך גם על שאלת הוכחת הנזק, אין בכך כדי לשנות מנקודת המוצא לפיה שאלת הנזק צריכה להתברר בהליך עצמו (פסקה 35). בעניין יזדי נקבעו הדברים הבאים, היפים לענייננו "עוד נקבע גם בהינתן שהנמענים של אותן הודעות הם בעלי זיקה ברורה לקבוצה בהיותם מנוייה, רוצים בהצלחתה, נהנים ללכת למשחקה ואינם מעוניינים להסב לה נזק באופן עקרוני, אין בכך לטעמי כדי לסתור את האפשרות הסבירה כי אותו קהל יעד אינו מעוניין לקבל דברי פרסומת מהקבוצה וכי הדבר יהווה עבורם מטרד" (פסקה 83).

62. בשלב המקדמי של אישור התביעה כייצוגית, המבקש אינו נדרש להוכיח את גודלה המדויק של הקבוצה ומאפייניה. בעניין ת"צ (מחוזי חי') 10681-03-23 ניר פרייפלד נ' וודסטוק גאלרי בע"מ, פסקה 41 (28.11.2024) (להלן: "עניין פרייפלד") נקבע כי המבקש הייצוגי אינו נדרש להציג ראיות לגבי עילה של כל אחד מחברי הקבוצה. די שיצביע על קיומה של קבוצה של קבוצה בעלת מאפיינים דומים, ואין בידי המשיבים להבנות מהטענה שלא הוצגו ראיות כלשהן לקיומם של מקבלי הודעות נוספים. הגדרת מאפייני הקבוצה, גודלה, ופילוח חבריה לפי מדרג נזק, תידרש בשלב מאוחר יותר, בשאלת הסעד לאחר קבלת התביעה הייצוגית גופה (ראו; רע"א 3717/20 רמי לוי שיווק השקמה תקשורת בע"מ נ' דור, פסקה 17 (נבו, 3.3.2021)).

63. טענת המשיבה שמדובר במקרה בודד של המבקש המהווה כדי טעות נקודתית, נטענת ללא תימוכין. נטל הראייה לקיומה של טעות נקודתית מונח לפתחה של המשיבה (ראו; עניין יזדי וההפניות שם). המשיבה אינה עומדת בנטל הנדרש. נוסח דברי הפרסומת המלמד על תפוצה מסחרית, בשילוב עדותו של מר בנגל כי כך נהגה המשיבה עד לתיקון תהליך ההרשמה (במועד שלא הוכח), עומד בסתירה לטענה בעלמא זו של המשיבה.

ייצוג ענייני הקבוצה בתום לב

64. התנאים השלישי והרביעי הקבועים בסעיפים 8(א)-(3)-(4) לחוק תובענות ייצוגיות נוגעים להלימות הייצוג בידי התובע המייצג ובאי כוחו ולתום הלב שלהם. המשיבה טוענת שמדובר במבקש סדרתי שמגיש ומגיש באמצעות בא כוחו בהליך זה עשרות רבות של תביעות ותביעות ייצוגיות בתחום הספאם, וזאת כעיסוק ממנו הוא מתפרנס וכן שהמבקש, הטוען שהוא סולד מדברי פרסומת, מחזיק על פי עדותו בשמונה קווי טלפון ובמספר כתובות דוא"ל, נוהג לפנות מיוזמתו לבתי עסק, מוסר את פרטיו (כל פעם מספר טלפון/כתובת דוא"ל שונה) ונרשם לשירותיהם על מנת להכשיל את בתי העסק וליצור עילת תביעה פיקטיבית. כל זאת לאחר שהמבקש 'אוגר' הודעות, ונמנע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32069-01-24 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

במכוון מלהסיר עצמו מרשימת התפוצה. עוד טוענת המשיבה להשתהות המבקש במשלוח הודעת הסרה, למעלה משנה לאחר שנרשם לשירותי המשיבה, וכן להשתהות בפנייה המוקדמת ובהגשת בקשת האישור באופן הפוגם בתום לבו וביכולתו לייצג את הקבוצה.

לא השתכנעתי שהתנהלות המבקש נגועה בחוסר תום לב, וכי עניינם של כלל חברי הקבוצה לא ייוצג וינוהל בדרך הולמת ובתום לב על ידי המבקש.

65. היות המבקש תובע סדרתי המגיש דרך קבע תובענות ייצוגיות בעניין משלוח 'ספאס', אין בה כשלעצמה במצב המשפטי כיום לפגום בתום לבו או ללמד על פסול בהתנהלותו (ראו; רע"א 197/16 קיס נ' ק. צ. יחסי ציבור ויזמות בע"מ, פסקה 5 (נבו, 26.1.2016); עניין פרייפלד, פסקה 49). המשיבה לא הוכיחה כי המבקש נרשם לשירותי המשיבה לצורך הגשת התביעה. בחקירתו הבהיר המבקש כי הוא נדרש לשירותי המשיבה לצורך משלוח נעלים שרכש מחנות בירושלים, וכי את המשיבה איתר מחיפוש באינטרנט. המשיבה לא סתרה זאת.

66. המבקש נרשם לאתר המשיבה ביום 3.4.2022 ושנה לאחר מכן, ביום 3.4.2023 הודיע למשיבה על סירוב לקבל דברי פרסומת באמצעות תיבת הדואר באמצעותה נשלחה ההודעה. עם זאת, יש קושי לקבל את טענת המשיבה לשיהוי מאיין במשלוח הודעת הסירוב על ידי המבקש ולחוסר תום לב בהתנהלות המבקש בעניין.

67. בענייננו מדובר בשתי דברי פרסומת שנשלחו למבקש בדוא"ל בימים 27.10.2022 ו-3.4.2023 ובשני דברי פרסומת שנשלחו למבקש בהודעות מסר בתחילת חודש מרץ 2023. דבר הפרסומת הראשון נשלח למבקש בחודש אוקטובר 2022, חצי שנה לאחר הרשמתי. ממועד זה חלפו עוד מספר חודשים עד שנשלחו למבקש דברי הפרסומת הנוספים. את הודעת הסירוב שלח המבקש באותו היום בו נשלחה אליו בדוא"ל הודעת הפרסומת השנייה (3.4.2023) וחודש לאחר מועד משלוח הודעות המסר לטלפון הנייד של המבקש בחודש מרץ 2023, לגביהן לא ניתנה למבקש אפשרות הסרה כנדרש בחוק.

כאשר המבקש נשאל בחקירתו מדוע הוא לא פנה מיד עם קבלת דבר הפרסומת הראשון בדוא"ל מיום 27.10.22 בבקשת הסרה ולו באותה הדרך בה פנה לבסוף בחודש אפריל 2023, טען המבקש שהוא אינו נוהג ללחוץ הסרה באמצעות קישור וכאשר הוצג בפניו שהודעת הדוא"ל נשלחה מאותה כתובת דוא"ל באמצעותה הודיע מאוחר יותר על הסרה, הבהיר "באפריל 23' הם שלחו ממש פרסומת חדה, שהיא כולה פרסומת, אז אני אמרתי אפילו שלא כתוב הגדלתי ראש, ראיתי שזה לא איזושהי כתובת שאי אפשר להשיב עליה והשבתי וניסיתי" (עמ' 29 שו' 9-7).

68. אמנם במקרים מסוימים נקבע בפסיקה כי הימנעות משימוש במנגנון ההסרה על דרך לחיצת קישור גם אם אינו בהלימה לדרישות החוק, עלול להיחשב כחוסר תום לב במיוחד כשמדובר בהודעה הנשלחת ממקור ידוע (ראו; עניין שחר, פסקה 29; עניין בן עמי, פסקה 23; עניין פרייפלד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

פסקה 31-32 וההפניות שם)). ואולם, גם אם המבקש לא לחץ על קישור ההסרה במסרונים שקיבל בחודש מרץ 2023 אני סבורה שבהינתן שמיד עם קבלת דבר הפרסומת השני שנשלח אליו בדוא"ל ביום 3.4.2023 פעל המבקש למשלוח הודעת סירוב, לא ניתן לקבוע שהמבקש המתין במכוון על מנת לצבור הודעות ולנפח תביעה או שהתנהלותו בעניין נגועה בחוסר תום הפוגם ביכולתו לייצג הקבוצה בדרך הולמת ובתום לב, כטענת המשיבה.

69. את טענת המשיבה כי הדרך והמועד בה בחר התובע לבקש את הסרתו מרשימת התפוצה שלה הייתה מתחכמת, אין בידי לקבל. את בקשת ההסרה שלח המבקש לאותה כתובת דוא"ל של המשיבה ממנה שלחה המשיבה את דברי הפרסומת שוגרו בדוא"ל, בהתאם לסעיף 30א(ד) לחוק. אותה כתובת מצוינת ככתובת להסרה בנוסח המתוקן של הודעות הדוא"ל, שלטענת המשיבה בתשובה לבקשת האישור היא הוסיפה לאחר משלוח דברי הפרסומת למבקש.

70. טענת המשיבה בבקשת האישור כי המבקש בחר להמתין ולשלוח את הודעת הסירוב סמוך לחג הפסח, כי כתובת הדוא"ל מנוטרת ידנית ובשל הסמיכות לפסח ועומס העבודה באותה עת היא לא נוטרה בזמן אמת, נטענת בעלמא וללא תשתית ראייתית תומכת. כך גם טענת המשיבה ש-9 לקוחות שפנו בדרך ההסרה של המבקש במועד אחר, הוסרו בזמן אמת. בתשובה לפנייה המוקדמת של המבקש העלתה המשיבה גרסה אחרת, ולפיה תיבת דואר זו משמשת כדואר יוצא. כאשר התבקש מר בנגל להבהיר בחקירתו את הסתירה בגרסאות, סתר את טענת המשיבה בתשובה לבקשה והבהיר שתיבת הדואר אליה נשלחה הודעת הסירוב (ואשר ממנה שיגרה המשיבה את דברי הפרסומת) לא נבדקת באופן תכוף בשל כמות קטנה של משתמשים.

71. כמות דברי הפרסומת שנשלחו למבקש עד להודעת ההסרה ואופן שיגורן - מחצית בדוא"ל ומחצית בהודעת מסר, מקשים אף הם לראות במבקש כמי שביקש ליאגור' הודעות כטענת המשיבה. המשיבה אשר שלחה למבקש דבר פרסומת ביום 3.4.2023 סמוך, לטענתה, לחג בפסח. מה לה כי תלין על כך שהמבקש הודיע בו ביום על הסרה?

72. את טענת המשיבה לחוסר תום לב של המבקש וניסיונה להציגו כמי ש'ארבי' למשיבה בשל כך שהוא הסריט את תהליך ההרשמה, אין בידי לקבל. הסברו של המבקש "גם שמתי מצלמת דרך ברכב כי אני מחכה שיפגעו בי ואני מחכה שיהיה לי טוטלוס" (עמ' 81 שו' 32-33) סביר. במענה לפנייה המוקדמת של המבקש הפנתה המשיבה לעמוד הרשמה שלא היה במועד הרשמת המבקש, וגם מטעם זה אין מקום לטענת המשיבה.

73. הפסיקה אליה מפנה המשיבה, מיוחדת לנסיבותיה השונות מעניינינו. כך למשל בעניין ת"צ (בת ים) 18218-09-20 אוריאל רז המאושר נ' פנתרה פרו בע"מ (נבו, 19.7.2023) לא היות המבקש תובע סדרתי המגיש תביעות רבות תוך שימוש בכתובות דואר שונות, כשלעצמו, הוביל למסקנת בית המשפט כי למבקש לא נגרם נזק, אלא התנהלות המבקש אשר נקבע שבחר לא להסיר עצמו מרשימת התפוצה, 'אגר' הודעות וביקש תחילה באמצעות לחיצה על לחצן 'יצירת קשר' פיצוי וגם כאשר פנה ישירות במייל למשיבה לא דרש תחילה את הסרתו מהרשימה אלא רק "התעניין" כיצד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

הגיעו אליו (פסקאות 38-39, 48); **בעניין חרסט** דובר במבקשים שלא פעלו לרכז את טענותיהם בהליך אחד, לא ציינו זאת בבקשת האישור, נמנעו מלפרסם את דבר קיום בקשות האישור בפנקס התובענות הייצוגיות ואף לא הקדימו פנייה מוקדמת; בעניין ת"צ (מחוזי חיפה) 39317-02-17 **אופיר לב נ' יוסף אלקובי** (נבו, 31.3.2020) נדחתה בקשת אישור על הסף בשל חוסר תום לב בהתנהלות המבקש לפני בקשת האישור, הצגתו מצגים מטעים בסוגיות מרכזיות הנוגעות לעילות התביעה והתנהלות שמנעה הסרתו. אין זה המקרה.

74. אינני סבורה כי במתכונת בה הוגשה התביעה יש לפגום בהגינות הייצוג באמצעות המבקש, גם אם המשיבה שינתה אופן ההרשמה לאחר המועד בו נרשם המבקש. עמידת המבקש על ההליך ואי קבלתו את הצעת המשיבה לאחר הדיון בבקשה לגופה, אף בה אין ללמד על חוסר תום לב הפוגם בהלימות ייצוג המבקש את הקבוצה.

התובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת לברור ושיקול דעת בית המשפט

75. תנאי נוסף לאישור תובענה כייצוגית קבוע בסעיף 8(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, הדורש כי שהתובענה הייצוגית תהיה הדרך היעילה וההוגנת להכריע במחלוקת בנסיבות העניין. תנאי זה מצריך שמשקלן של השאלות הפרטניות שיש לברר לגבי כל אחד מחברי הקבוצה יהיה קטן ממשקלן של השאלות שניתן להכריע בהן באופן מרוכז במסגרת התובענה, בלא לקפח יתר על המידה את הנתבע (ראו; ע"א 6887/03 רזניק נ' ניר שיתופי אגודה ארצית שיתופית להתיישבות עובדים (נבו, 20.7.2020)).

76. בענייננו אני סבורה כי תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת. נקיטה בדרך של הגשת תובענה ייצוגית במקרה זה תסייע להרתעת המשיבה ותתמרץ אותה למלא אחר הוראות חוק התקשורת, וכן תאפשר לחברי הקבוצה לממש את זכות הגישה לערכאות גם אם הנזק שנגרם לכל אחד מהם מצומצם וניהול תביעה נפרדת אינו כלכלי עבורם. אם יוגשו תביעות אישיות הרי שבתו המשפט יוצפו בהליכים רבים מאד, באופן העלול ליצור עומס והכרעות סותרות. כמות לקוחות המשיבה, על פרסומיה, מחדד זאת. עצם הכללת המחוקק עילת תביעה לפי סעיף 30א לחוק התקשורת תהווה בעילות תובענות ייצוגית, מחזק אף הוא את המסקנה שתביעה בעילה זו ראויה להתברר כייצוגית.

77. לבית המשפט לבית המשפט שיקול דעת אם לאשר תובענה ייצוגית, גם כאשר מתקיימים התנאים הנדרשים לאישורה. לצד יתרונות התובענה הייצוגית בהיבט של אכיפת החוק, יצירת הרתעה מפני הפרתו ומתן סעד ראוי לנפגעים תוך חסכון במשאבים ומניעת ריבוי תביעות והרעות סותרות, בהליך טמון פוטנציאל של ניצול לרעה של מכשיר התובענות הייצוגיות לשם הגשת תביעות סחטניות. עם זאת, נקודת המוצא היא שתובענה ייצוגית העומדת בתנאי החוק תאושר, והשימוש בסמכות להימנע מכך ייעשה במשורה (ראו; **עניין שחר** פסקה 40; ת"צ (מרכז) 49512-01-16 **הצלחה התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת נ' אלאוף ושות ספנות בע"מ**, פסקה 24 (נבו, 22.9.2019)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

לא השתכנעתי שמדובר באותם מקרים חריגים בהם יש הצדקה להימנע מלאשר את התובענה כייצוגית.

78. המשיבה טוענת שמאחר והיא שינתה לפני בקשת האישור את אופן הרישום לשירותיה והוסיפה לעמוד ההרשמה דרישה לאישור הסכמה לדיוור, התביעה מוצתה ואין תועלת בניהולה כהליך ייצוגי. בסיכומים הוסיפה המשיבה וטענה כי אין הצדקה לבזבז המשאבים הכרוך בניהול הליך ייצוגי, לאור התועלת הנמוכה הצפויה בהליך והפיצוי הנמוך העשוי לכל היותר להיפסק לקבוצה בשים לב למועד שינוי אופן ההרשמה (סוף חודש נובמבר 2022) והיקף הלקוחות הפרטיים עד למועד השינוי (3,000) בהם לקוחות שלא גרם להם נזק. איני סבורה כך.

79. מקום בו תוקנו המחדלים נשוא התובענה הייצוגית, לבית המשפט שיקול דעת להימנע מאישור תובענה כייצוגית גם אם מתקיימים התנאים לכך אם ניתן מענה הולם למחדלי העבר, כך שאין עוד תועלת בהמשך ניהולה של התובענה. לאותה מסקנה ניתן להגיע גם כאשר תיקון הליקוי אינו מלא, אם העלות הכרוכה בדיון בתובענה כייצוגית עולה על התועלת הצפויה לקבוצה ולציבור מהמשך ההליך (ראו; ת"צ (מחוזי מרכז) 51048-11-14 **בימרמכר לב-ארי נ' חוגלה קימברלי שיוק בע"מ**, פסקאות 12-15 (נבו, 9.4.2017) (להלן: "**עניין בימרמכר**"); ת"צ (מחוזי- ת"א) 27137-04-20 **בסון נ' ישראלכרט בע"מ**, פסקה 89, נבו 19.9.2021) (וההפניות שם); ת"צ (ת"א) 15424-09-20 בן סדון נ' גרנליקס ביו טכנולוגיה בע"מ, פסקות 25-27 (נבו, 14.10.2022)).

הבחירה בין האפשרויות, כאשר המחדלים אליהם התייחסה בקשת האישור תוקנו, היא בגדר העדפת 'הרע במיעוטו' "האחת, לקבל את בקשת האישור, ובכך להמשיך את בזבוז המשאבים הכרוך בניהול הליך שתועלתו נמוכה מעלותו; השנייה, לדחות את בקשת האישור, למרות מחדליה של המשיבה, אשר לא רק שהפרה את הוראות הדין, אלא גם נמנעה מלתקן את דרכיה במהירות הראויה" (ראו; עניין בימרמכר פסקה 12).

80. בעניין רע"א 52009-09-24 כ.נ מחסני השוק בע"מ נ' נועם רשף, נבו 13.5.2025 קובע כב' השופט גרוסקופף כי במקרים בהם תוקן הליקוי באופן מלא וניתנה תשובה הולמת למחדלי העבר, כך שאין עוד תועלת בהמשך ניהולה של התובענה, לבית המשפט שיקול דעת לקבוע כי אישור תובענה כייצוגית אינו דרך יעילה להכרעה במחלוקת וכי מקרים כאלה מאופיינים בהיעדרו של נזק ממשי או בכך שניתנה תשובה הולמת לנזק שנגרם בעבר. אם כי "ועדיין, אין לומר כי יש להגיע לתוצאה זו - דחיית בקשת האישור בשל כך שההליך מיצה את עצמו - בכל מקרה שבו תוקנו הליקויים שבבסיס הבקשה. רחוק מכך. כאשר תיקון התנהגות הנתבע פועל מעתה ואילך (דהיינו, באופן פרוספקטיבי), ואין בו כדי לתקן את הפגיעות המשמעותיות שגרמו ההפרות שהתרחשו בעבר, הרי שקיימת הצדקה מלאה לניהול התובענה הייצוגית גופה לצורך ריפוי פגיעות אלה. דוגמה אחת לכך היא המצב בו נגרמו נזקים לחברי הקבוצה בגין הפרות העבר, ואין בתיקון דרכיו של הנתבע כדי לפצותם על כך; דוגמה שנייה היא כאשר הנתבע הפיק בעבר טובת הנאה שלא כדין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32069-01-24 קרונונברג נ' גטפאקג' בע"מ

על חשבון חברי הקבוצה, ושינוי ההתנהלות אינו מביא להשבת התעשרות זו לחברי הקבוצה" (פסקות 18-19).

עוד נקבע כי יתכנו מצבי ביניים בהם המענה העיקרי לתובענה ניתן בתיקון דרכיו של הנתבע והנזק בגין התנהלותו בעבר הוא נזק לא ממוני, שאומנם אינו זניח, אך בשים לב להיקף הנזק ולעלות הכרוכה בניהול ההליך, אין תועלת מבוררת בהמשך ניהול ההליך לשם אמידתו. "במצבים מסוג זה ניתן, במקרים מתאימים, שלא לאשר בקשה לניהול תובענה כייצוגית מאחר שההליך מיצה את עצמו, אם הנתבע נותן את הסכמתו לפסיקת סכום כספי שייקבע על ידי בית המשפט על דרך האומדנה, לטובת הקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד, אשר הוקמה מכוח סעיף 27 לחוק תובענות ייצוגיות..." כשלצורך קביעת גובה הסכום, בידי בית המשפט גם לבקש כי הנתבע יגיש תצהיר בו יפרט נתונים רלוונטיים, כגון היקף הפעילות בה מדובר; מספר חברי הקבוצה שנטלו בה חלק; היקף ההפרות; משך הזמן בו התקיימו; וכיו"ב (פסקה 20).

מקרה זה לא שייך למצבים אלה.

81. יש קושי לקבל את טענת המשיבה לכך שכל הליקויים נושא ההליך תוקנו ולמיצוי ההליך, גם לאחר תיקון עמוד ההרשמה לאתר המשיבה והוספת המילים 'אישור תנאי השימוש וקבלת הדיוור' במקום צמד המילים 'תנאי שימוש'. המשיבה לא הציגה בפני בית המשפט בדל של ראייה מתי בוצע השינוי באופן הרישום וכי השינוי בוצע לפני הפנייה המוקדמת של המבקש כטענתה, וכן שהיא חדלה כליל מהפרת חוק התקשורת ולו לעניין סעיפים 30א(ד)(1) ו-30א(ה) לחוק. לתשובתה צרפה המשיבה דוגמאות של הודעות דוא"ל לנמענים בהן הוספה לאפשרויות ההסרה כתובת תיבת הדואר של המשיבה ממנה שוגרו ההודעות הדוא"ל למבקש. תשתית ראייתית מתי הוספה כתובת זו, לא הוצגה על ידי המשיבה. המשיבה גם לא הוכיחה כי תקנה את מחדליה לעניין אפשרות ההסרה של הודעות המסר שהיא משגרת וכי מחדליה לעניין ציון המילה 'פרסומת' תוקנו. טענת מר בנגל, לראשונה בחקירתו, כי גם מחדלים אלה תוקנו, היא עדות כבושה הנטענת ללא תימוכין שלא ניתן לקבל.

82. המבקש הציג תשתית ראייתית מספק לאפשרות סבירה שייקבע שלא מדובר בכשל נקודתי אלא בהתנהלות שיטתית לקויה של המשיבה שלגישתה, קודם לתיקון אופן ההרשמה לשירותיה, כל מי שהזין את פרטיו הוחזק כמי שהסכים לקבל דברי פרסומת עד שלא ביקש הסרה וכן שקיימת אפשרות סבירה שייקבע שהמשיבה הפרה את דרישות חוק התקשורת לעניין דרכי ההסרה והדרישות הצורניות. כל זאת, הגם שבפסק הדין שניתן בשנת 2018 בעניין לוטוסנד, חברה שבעליה זהים לבעלי המשיבה (מר בנגל), נקבע כי התנהלות זו מפרה את החוק.

83. גם אילו ניתן היה לומר שכל המחדלים נשוא בקשת אישור תוקנו (ואיני סבורה כך) המשיבה אינה מציגה מענה למחדלי העבר שלה דוגמת פיצוי חברי הקבוצה על נזקי העבר, ומשכך קיימת הצדקה מלאה לניהול התובענה הייצוגית גופה לצורך ריפוי פגיעות אלה. זו גם המסקנה המתבקשת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32069-01-24 קרונונברג נ' גטפאקג' בע"מ

בעניין שחר, הגם שנקבע כי עם שינוי הליך ההרשמה הסעדים של צווי המניעה וצו העשה התייתרו, קבע בית המשפט כי סעד הפיצוי לא התייתר למרות השינוי בהתנהלות המשיבה וכי **"בהינתן שהמשיבה לא נקטה צעד כלשהו כדי לפצות את חברי הקבוצה, קשה לקבוע כי ההליך "מיצה את עצמו" במישור הסעד של פיצוי בגין העבר" (פסקה 39).**

84. המשיבה גם לא הציגה תשתית ראייתית לתמיכת טענתה כי התועלת הצפויה בהליך ייצוגי דנן נמוכה מעלות ניהול ההליך, באופן שניתן לקבוע שדחיית בקשת האישור למרות מחדלי המשיבה היא בחינת 'הרע במיעוטו' נוכח בזבוז המשאבים הכרוך בניהול הליך שתועלתו נמוכה מעלותו. מועד שינוי אופן ההרשמה וגודל הקבוצה עד למועד השינוי, לא הוכחו. לטענת המשיבה כי מדובר ב-3,000 לקוחות פרטיים, לא הוצגו תימוכין וכך גם לאבחנה, בשלב זה, בין סוגי הלקוחות שעל פי פרסומי המשיבה היקפם עומד על למעלה מ-90,000. טענת מר בנגל בחקירתו כי במניין הלקוחות על פי פרסומי המשיבה נכללים שליחים ושולחים, נטענה ללא תימוכין ולא נזכרה בתצהירו. משהוכחו הפרות לכאורה שיטתיות של חוק הספאם על ידי המשיבה, קמה לכאורה זכות לקבוצה לקבלת פיצוי וזאת כחלק מתכלית החוק. עצם בחירת המחוקק לכלול תובענות מסוג זה בתוספת השנייה לחוק התובענות הייצוגיות, מחזק מסקנה זאת. שאלת היקף הפיצוי תיגזר מגודל הקבוצה ומנתונים נוספים שיתבררו במסגרת ההליך הייצוגי.

85. המשיבה לא השכילה להגיע להבנות עם המבקש קודם לדיון בבקשת האישור לגופה, ואף טענה בתשובה לבקשת האישור שלא הייתה כל הפרה מצדה. הצעת המשיבה לאחר הדיון, למינוי בודק חיצוני לבדיקת נתוני הנרשמים מבין לקוחותיה הפרטיים של המשיבה לתקופה שמיום 1.1.2022 ועד ליום 31.12.2023, הועלתה מאוחר מדי. שאלת מאפייני הלקוחות לצורך בדיקת הנתונים והתקופה הרלוונטית, טרם התבררה ואין מניעה למינוי בודק לבדיקת מלוא הנתונים הנדרשים יתברר במהלך ההליך.

86. אמנם קיימת הצדקה לכך שהצדדים יבואו בדברים במטרה להסדיר את המחלוקת, חלף ניהול הליך יקר ואף ראוי כי כך ייעשה במקרה דנן קודם הידרשות להכרעה. ואולם אינני סבורה שיש בכך למנוע ניהול ההליך הייצוגי, במסגרתו יתבררו כל הנתונים הנדרשים בשאלת היקף הקבוצה, שאלת מאפייניה והנזק. עם זאת, הצפייה היא שהצדדים ישכילו להגיע להבנות לעניין הנתונים הנדרשים ואופן בדיקתם, באופן שייתר את הצורך בניהול ההליך. בפרט נוכח טענת המשיבה בסיכומים כי היא נכונה לשאת בשכרו של בודק אובייקטיבי ולהסמיך את בית המשפט להכרעה בהיבט הכספי, וגישתה המקלה של הפסיקה כאשר מדובר בלקוחות של בית עסק ובהודעות שנשלחו ללקוחות ממקור ידוע.

87. אוסיף כי בעניין ת"צ (מרכז) 10324-03-22 **ציפורה פרייפלד נ' הבית להחזרי מס שבח בע"מ**, פסקה 13 (נבו, 13.3.2025) נקבע כי כדי שיהיה בידי משיב לבקש שבית המשפט יפעיל שיקול דעתו וימנע לקבל בקשת אישור מקום בו מתקיימים התנאים לאישורה, עליו להציג תמונה מהימנה של העובדות לאשורו אודות מה שאירע. גרסת המשיבה במענה לפנייה המוקדמת לפיה המבקש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 24-01-32069 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

אישר במהלך הרשמתו את תנאי השימוש לצד מלל "וכן קבלת דיוור" וכי הודעת הסירוב נשלחה על ידי המבקש לתיבת דואר יוצא - נסתרו. לטענות עובדתית שהעלתה המשיבה בבקשת האישור בעניין מועד שינוי אופן ההרשמה, כמות הלקוחות הפרטיים במועד השינוי, הסרת הלקוחות שפנו להסרה באופן בו פנה המבקש לא הציגה המשיבה תשתית ראייתית תומכת.

88. תזכיר חוק תובענות ייצוגיות (תיקון מס' 16), התשפ"ד-2024 אליו הפנתה המשיבה בתשובה לבקשת האישור, טרם התקבל ואין בו לשנות את הדין הקיים (ראו; רע"א 24-01-29905 הומלנד טי. אל. וי 1998 בע"מ נ' אוריאל רז המאושר, פסקה 85 (נבו, 1.8.2024)).

לסיכום:

89. מכל האמור, מצאתי לאשר את ניהול התובענה כייצוגית, בהתאם למפורט להלן:

חברי הקבוצה: "כל הנמענים שקיבלו מהמשיבה בשבע (7) השנים שקדמו למועד הגשת בקשת האישור, דבר פרסומת (במסרון או בדוא"ל) ללא הסכמה בניגוד להוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים ו/או בלא שניתנה להם אפשרות סירוב כנדרש בחוק ו/או ללא עמידה בדרישות הצורניות וכתוצאה מכך נגרם להם נזק".

עילת התובענה: הפרת סעיפים 30א (ב), 30א (ד) ו-30א (ה) לחוק התקשורת.

השאלות המשותפות לחברי הקבוצה: האם המשיבה הפרה את סעיף 30א לחוק התקשורת? האם נגרם לחברי הקבוצה נזק בשל כך? ומה גובהו?

הסעדים הנתבעים: צו המורה למשיבה לחדול ממשלוח דברי פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת, וכן פיצוי בגין הנזק הבלתי ממוני שנגרם לחברי הקבוצה.

התובע המייצג: מר שי קרונוברג.

באי הכוח המייצגים: עו"ד תום שנפ ועו"ד אוהד שמילוביץ.

90. הצדדים ידאגו לפרסום הודעה בהתאם להוראת סעיף 25א(1) לחוק תובענות ייצוגיות. ההודעה תכלול את הפרטים המנויים בסעיף 14א לחוק והנדרשים לפי סעיף 25ד לחוק. עד ליום 9.11.2025 יגישו הצדדים לאישור בית המשפט את נוסח ההודעה. ההודעה, לאחר אישור בית המשפט, תתפרסם בשני עיתונים יומיים בישראל ובשפה העברית. גודל האותיות בפרסום יעלה בלפחות 33% על הקבוע בתקנות הגנת הצרכן (האותיות בחוזה אחיד ובתנאי הכלול במידע אחר המיועד לצרכן), תשנ"ה - 1995. המשיבה תישא בהוצאות הפרסום.

91. המבקשת תשלח עותק מההודעה על החלטת האישור בצירוף העתק של ההחלטה למנהל בתי המשפט, לשם רישומה בפנקס ועד ליום 9.11.25 תציג אסמכתא לכך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 32069-01-24 קרונוברג נ' גטפאקג' בע"מ

92. המשיבה תגיש כתב הגנה תוך 60 יום.
93. המבקש רשאי להגיש כתב תשובה תוך 15 יום ממועד הגשת כתב ההגנה.
94. המשיבה תישא בהוצאות מבקש ושכר טרחת עורכי דינו בסך 8,000 ₪ תוך 30 יום.
95. **דיון מקדמי נקבע ליום 24.2.2026 שעה 8:30.**
96. הצפייה היא שהצדדים ינצלו את פרק הזמן להידברות ולגיבוש הסכמה כוללת על סמך תשתית עובדתית שתגובש בהסכמה ובשקיפות.

ניתנה היום, י"ז תשרי תשפ"ו, 09 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.

אפרת בוסני, שופטת, סגנית הנשיאה